

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomvs ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Iter ad coelum in quatuor partium Semitas seu partes, & Fasciculum
Myrrhæ

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

Caput 1. De necessitate praesentiae Dei.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49363](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49363)

Porro primam & secundam præsentiam Dei supra allegaram seponemus, acturi solum de tertia, quò ad necessitatem, quò ad utilitatem, & quò ad modum eandem exercendi tam in genere, quàm in specie.

CAP. I.

De Necessitate Præsentia Dei.

Quàm necessaria sit animæ actualis unio & vitæ præsentia Dei, efficaciter ex hoc solo motivo elicitur & probatur: quod absque eâ supernaturali gratia vitâ vivere nequeat anima; gratia siquidem dependet a præsentia Dei inesse, in operari & quò ad ultimum suum complementum & perfectionem.

Primò dependet in esse, quia *Gratiam & gloriam dabit Dominus*, producendo illam (*Solus Deus potest Deificare communicando consortium Divina Nature, sicut solus ignis potest ignire*) præservando & defendendo illam a suo destructivo, quod est peccatum; etenim sine actuali auxilio Divinæ præsentia hostium nostrorum tentationes vinci & superari nequeunt: *Vnde ad non peccandum gratia Dei adiutorium est necessarium.*

Psal. 83.
S. Tho. 1.2.
q. 12. art. 1.
1.2. q. 109
art. 8. ex
Aug.

Trid. sess. 6
cap. 16.

1.2. q. 89
art. 1.

Secundò dependet etiam in operari: quia opera nostra non possunt esse ordinis supernaturalis, & vitæ æternæ meritoria, nisi Deus præsentia suâ Divinos iidem communicet influxus: *Ut caput influat in membra & vitis in palmites*, veluti nos docet Concilium Tridentinum.

Tertiò denique dependet in suâ perfectione: etenim quemadmodum alicui rei corporeæ, quò perfectè illuminetur, non sufficit *intrinsicca dispositio coloris*, verùm etiam requiritur *exterior claritas superveniens*; pari ratione ad perfectionem animæ non est sufficiens lumen habitualè gratiæ, *ut nitor intrinsicus*; sed etiam splendor actualis Divinæ præsentia illuminans & inspiciens, *quasi fulgor exterior*, necessarius est.

Neces-

Necessitas ergo Divinae praesentiae fundata est in necessitate gratiae. Quantum Divinam aestimas gratiam, tantundem appetiaberis Divinam praesentiam.

In hanc necessitatem Sancti collimantes, mentisque dirigentes aciem, summa instantia commendant piis sanctumque Divinae praesentiae exercitium. S. Petrus, ut refert S. Clemens Alexandri-
S. Clemens Alex.
 bus, docebat Christianos *in omni loco Deum respicere.*
 S. Paulus ad Timotheum ait: *Exerce te ipsum ad pietatem,* quae nil aliud est, quam Divina praesentia, uti declarat S. Bernardus. S. Basilius quotiescunque,
S. Bern. ad frat. de Mont. Dei.
 quid ad salutem & perfectionem animae consequendam foret necessarium, interrogabatur, *hoc unum ad singula respondebat: Praesentia Dei.* S. Ignatius Martyr,
S. Ignat. Mart.
 hoc idem Hebraei, ne peccaret, dedit consilium: *Memento Dei, & non peccabis.* Eandem doctrinam S. Dorotheus Discipulo suo Dositheo tradidit,
S. Dorothe.
 & cum hac sola quinque annorum spatio tantam hic attigit perfectionem, ut post mortem suam inter beatiores paradisi incolas visus fuerit caelesti dotatus gloria non exigua.

Verum, quousque virtutis hujus sese extendat necessitas, videamus. Necessaria est Divina praesentia in omni loco, tempore & actione. In omni loco, in ipso etiam Paradiso, respondet S. Ambrosius. Pro-
S. Ambros.
 pterea bono latroni dixit Christus: *Hodie mecum eris in Paradiso.* Quorsum additur illud, *Mecum?* Quasi diceret: *Noli timere, ne & tu cadas de Paradiso, sicut cecidit Adam; sed audi, Mecum eris, quo praesente cadere non poteris.* Est necessaria omni tempore, respondet Chrysostomus: *& omne tempus, quo de Deo non cogitas, hoc te repusa perdidisse.* In omni etiam
S. Chrysof. lib. 2. de
 actione necessaria est, ait S. Augustinus: *ne, si sub- claustro a- trahatur suavitas contemplationis, opprimat necessitas nimia.*
S. Aug. de Civit. Dei lib. 2. c. 19.
 additione Est necessaria denique, respondent omnes Sancti, veluti praesentia animae corpori, mundo praesentia Solis:
In ea vivimus, movemur & sumus.

Hac igitur supposita veritate, o anima mea, *In omni- bus viis tuis respice illum, & ipse diriget gressus tuos.*

Allocia

1. Ioan. 1.

Associa te semper Deo, cum Patre, Filio & Spiritu Sancto tua sit conversatio: *Sit societas nostra cum Patre & Filio eius Iesu Christo.* Recordare, documenti illius

Aug. in Psal.

D. Augustini: anima nequit esse sola & sine ullius comitatu, si non admittit præsentiam Dei, Dæmonii admittet præsentiam & consortium: *Qui non dat locum Divina inspirationi, dabit locum diabolica suggestioni.*

In vit. P.P.

Undè optimè dixit Diocles intruendo Palladium: *Cum discedit anima à Dei præsentia, statim vel Diabolus, vel bestia efficitur: subito enim prolabitur in affectum aliquem inordinatum sensualitatis aut superbia.*

CAPUT II.

De Utilitate.

INter alios quamplurimos & penè innumeros fructus, quos in animam progenerat præsentia Dei, tres solum, utpotè principales, recensentur. Primus est mortificatio affectuum. Secundus acquisitio virtutum in summo gradu & perfectione. Tertius est pax & quies animi imperturbabilis.

Quò ad primum, quemadmodum, ut effronis dometur equus, necesse est, inquit D. Augustinus, inquiratur homo, qui eum domet; non enim à seipso, sed alterius virtute & industria equus domari potest: pari ratione, ut inordinatus quidam refrenetur & reguletur animus, unicum superest remedium recursus ad Deum: siquidem à seipso homo dirigi nequit: *Ve dometur equus, quaritur homo? ergò, ut dometur homo, quaratur Deus: sicut equus non se domat, ita nec se domat homo.* Quare concludit idem S. Doctor: *In Deo spem nostram ponamus.* Totam spem nostram perfectionis in Deo fundare & collocare debemus, ut Divinam suam præsentiam juxta beneplacitum suum nos illuminet, inflammet & moveat: idque constanter & perseveranter, adedò, ut, *donec domemur & perdomemur, id est, perficiamur, domitorum feramus.*

S. Aug.
tom. 10.
serm. 4.

Secur-